

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ? Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 2
Лютий, (February) 1936

ЗМІСТ:

ВІЗНІ (Докінчення, часть 1)	19
Вибраний Сауга	20
ВІЗНІ (Часть 2)	21
Наший Пророчий Образ	23
Наший Доказ	25
"Наші Вісти"	26
Попоручення	28
ВІЗНІ (Часть 3)	29
Прихід Царя	31
Служба Царства	18

ВН
СВІДКИ
У МЕНЕ,
ШО Я БОГ,
ГОВОРІТЬ СЛОВА
Іса. 43:12

© WTB 1936

Давида, і вони витали його, великого Царя. "І ті, що далеко живуть, приходять муть, помагати при будові храму Господнього, й визнає, що мене послав Господь сил небесних до вас; і станеться те, коли щиро слухати мете голосу Господа, Бога вашого." (Захар. 6: 15) (Гл. *Приготування*, стор. 105: 106) Пізніше прийшли Йонадаби, з котрих складається "велика громада", і вони також вхопились поли Його, т. е. Юдея, Ісуса Христа, і прилучились до правдивих Юдеїв. (Захар. 8: 20-23) Ось так праведні обступили початкового вірного останка, з котрого складається початковий "вірний і розумний слуга" кляса.

²² По темнім періоді Світової Війни Божі люди мали великий успіх, з Його ласки. "Бо Господь добродій твій", сказав Давид. Очевидно се визволення вірних із вязниці, і схоронення їх і побільшення привилеїв служити Єгови. Сі факти показують, що по 1919 році Бог сповнив сю часть пророцтва для своїх вірних свідків на землі. "Вернись, душе моя, до спокою твого! Бо Господь добродій твій. Ти бо спас душу мою від смерті, очи мої від сліз, ногу мою від пропасті. Буду ходити перед Господом в країні живих." (Пс. 116: 7-9) "Зглянься ж, дай відповідь, Господи. Боже мій! Просвіти очи мої, щоб я не заснув смертю. Щоб не сказав ворог мій: я подужав його. Щоб не зраділи гонителі мої, коли захитаюсь. Я же вповаю на доброту твою; серце мое нехай зрадується спасенням твоїм. Сьпівати му Господеві, він бо сотворив добро мені." (Пс. 13: 3-5) "Твори милість слугі твому, і буду жити і слово твоє хоронити! Отвори очи мої, і побачу дива закону твого! Я сторонній на землі, не крию від мене заповідей твоїх!" (Пс. 119: 17-19) "Випровадив мене на простір (із вязниці), і визволив, бо вполюбав мене." — Пс. 18: 19, 20.

²³ Позаяк Псалма 146 говорить про вязнів, то буде на місці застановитись над нею. Ся Псалма є хвалення Бога і тому останок Єгови співає її. "Щасливий той, кому дає поміч Бог Якова, в кого надія на Господа Бога його!" (Пс. 146: 5) Хто так співає, той не вповає на політичних володарів сього світа, ані на жадну організацію сього світа, як "нависші власті" або якого иншого чоловіка. (Гл. верш 3.) Вони славлять Єгову, а не жадного земного володаря. Радісна пісня звучить "Щасливий той". (Верш 5) "Що сотворив небо і землю, море і все, що в йому; що стереже вірність по віки." (Верш 6) Досвідчення останка по 1919 році як раз пасують пророчій пісні, а іменно: "Творить правосудде пригнобленим, дає хліба голодним. Господь вязнів визволяє." — Пс. 146: 7.

²⁴ Протягом Світової Війни Божі люди були у вязниці або полонені і були голодні духової поживи й просвітчення, і Бог дав їм се просвітчення. Се було тоді, що вони голодували й були прагнуші й душа їх внивала. (Гл. Псалма 107: 3-9.) Почувши крик вірних одиниць, що пізніше стали "вірним і правдивим слугою", Єгова говорить про нього до лукавого слуги:

"Тим то й говорить Господь Бог: Слуги мої їсти муть, ви ж будете голодувати, слуги мої будуть пити, а вас буде мучити спрага. Раби мої будуть веселі, а вас побивати ме сором." (Іса. 65: 13) По 1922 р., кляса представлена через Естер і Рут, була визволена з Вавилону, себто з стану вязниці, і сталась частью "вірного і розумного слуги" кляси, і ся кляса також була введена у винницю Господню. (Мат. 20: 1-8; гл. *Вартову Башту* 1926 р., стор. 339-345) Про тих, що знайшлися в лінії до царства і в неволі організації Сатани, Бог каже: "Одиноким дає Бог жити вкупи в одній домівці, закованих виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині." (Іса. 68: 6) Тут є показана різниця між вірними а лукавими. (Іса. 24: 21, 22) Опісля Йонадаби були увільнені, щоб вони могли прилучитись до колесниці Егуя. Відтак наступає співання "Псалма Аллилуя" через Сион і всіх тих, що прилучилися до Божої організації.

²⁵ Сатана, Диявол, се той, що спричиняє увязнення Божих людей. Єгова є милосердний до тих, що радісно посвячують себе Йому. "Бо Господь знов гляне ласкаво, знов поверне любов свою до Ізраїля; й оселить їх на землі їх рідній; прилучаться до них чужоземці, й пристануть до Якового дому." (Іса. 14: 1) В сім тексті "Яків" стоїть за останка, а Йонадаби прилучилися до Божої організації, йдучи в парі з останком. В Ісаї 14: 4 Сатана є названий як "царь Вавилонський", "гнобитель", і тоді каже пророк про Диявола: "Я в пустиню обернув сьвіт, його міста побурих, полонянам не давав вертатись в домівку?" — Іса. 14: 17.

²⁶ Сатана і його організація на землі, з причини війни і рабунку, зробили часть поверхності землі буквально пустинею, і буквально знищили міста, включаючи Єрусалим, і символічні міста, що значить Божу посвячену організацію на землі, представлену через Єрусалим; і більшість сього було доконано підчас Світової Війни. (Гл. Захар. 14: 2) Сатана не відчиняє вязниць, щоби увільнити вязнів. Жадній части організації Сатани не можна завдячувати за увільнення Божих людей в 1919 р. Єгова увільнив їх з вязниці, і всяка подяка і честь належиться Йому. Тим увільненням дозволено служити і хвалити Єгову, і коли Йонадаби почули свідчення помазані кляси, тоді вони прилучилися до організації Єгови і беруть участь в піснях Його хвалення. Опісля як се ясно факти показують, Єгова, через свого вибраного слугу, випровадив вязнів із вязниці. (Іса. 42: 6, 7) Ся робота увільнення вязнів була доконана в часі суперечности або боротьби, коли Диявол уперався всією своєю силою; і через се Єгова дав поміч своєму "вірному слугі" кляси, охороняючи й заступаючи його у тіні своєї руки, щоби той вірний слуга міг поступати з роботою яку Він приписав йому виконувати.

"инші вівці"

²⁷ Ради свого святого імя Єгова спас тих, що чесно, щиро й пильно шукали Його. Таким оди-

ницям Він приніс спасення через свого вибраного слугу Ісуса Христа. Коли вірні послідувачі Ісуса Христа були введені в храм і зроблені частию Божої царської організації, тоді вони також сталися частию "вибраного слуги" і вони до певного степеня беруть участь в роботі проповідування спасення для інших. Це часті виконавці Божого царства для тих, що мають уха до слухання, щоб ті, що чують сю вість, могли дістати нагоду спастися. До свого вибраного слуги Єгова каже: "Щоб вважати сказати: Виходьте на волю, а тим, що в темряві: Ійдіте на світло. Пасти муться при дорогах; по всіх узгір'ях будуть пасовища їх". (Іса. 49:9) Хто се ті вважати згадані в сім тексті? Тим що слово "вважати" є у багатьох місцях, то очевидно воно відноситься до більше чим одної класи.

Те пророцтво тут представляє, що Ісус Христос промовляє: "Слухайте мене острови, вважайте, далекі народи." (Іса. 49:1) Часом острови є ужиті представити менші морські кунці, щоб зробити порівняння з великими морськими торговцями. (Іса. 23:2,6; Еск. 15:18; 27:3,6,7) Для таких Єгова відплатиться по справедливості, і вони утечуть геть. (Іса. 59:18; Одкр. 16:20) Але є ще інші острови, що представляють шукаючих Господа й що бажать справедливого правління. У світі є законні торговці, що несвідомо попераяють організацію Сатани, але котрих серце не є в гармонії із ласкавістю цієї організації. Вони є представлені через острови, а такі "острови" шукають закону Божого. (Іса. 42:4) Вони мають знання і до певної міри віру в Ісуса Христа, і про них написано є, що "они чекають на Єгову і вповають на правницю Його." (Іса. 51:5; 60:9) До них Єгова вислав своїх свідків, себто до тих, що утєкли із організації Сатани. Вони є тими "далекими островами". (Іса. 66:19) Ті "множество островів" і "велика громада" радуються коли вони пізнають Єгову і Його царство. — Пс. 97:1.

Ті останні острови описані тут, каже пророк, будуть поклонятися Єгові й помагати Його службі у своїм часі. (Соф. 2:11; Пс. 72:10) Вони будуть платити данину Йому і прославляти й величати Єгову. (Естер 10:1; Іса. 24:15; 42:10) Ті острови, що шукають Господа, користують із вістки царства, і про них Божий пророк писав: "Нехай віддають Господу честь, і хвалу його розголошують по островах." (Іса. 42:12) Ті острови мають бажання бачити справедливість, і, стрінувшись із свідками Єгови і пізнавши їх як Божих слугів, вони радісно служать їм і з тих буде складатися класа "овець" котрих Господь ставить по правниці і признає їх. (Мат. 25:33) Сей факт, що пророцтво (Іса. 49:1) каже: "Вважайте, далекі народи" показує, що вість царства мусить нести далеким народам, щоб се свідомо було чути по цілім світі; і се згадується із приказом Господа в Маттея 24:14.

Продовжуючи далі пророк за Ісуса говорить: "Господь (Єгова) покликав мене з утро-

би". Сі слова відносяться до Ісуса Христа а пізніше до членів Його тіла котрі сталися частю слуги. "Утроба" згадана тут не відноситься до Марії, але до Сиона, Єгової "жени" або всесвітньої організації. Се пророцтво сповнилося в нашій мірі в 29 р. по рожд. Христа, в часі помазання Ісуса Христа, а в цілості сповнилось на Ісусі в 1914 р., при народженні царства, коли його посаджено на престолі. (Одкр. 12:1-5) Слова пророка "від матірнього лона", значать від "Божої жінки або організації", показуючи, що Єгова приготував свого Царя і своє царство перед народженням його і тому Царь мусів чекати аж прийде час вийти і володіти. (Пс. 110:1,2) Завважте знову, що пророцтво каже: "Від матірнього лона назвав ім'я мое". (Іса. 49:1) Ісаак був типом на Царя Ісуса, а Ісаак був названий перед його народженням. (1 Мойс. 17:19) Так і Більший Ісаак, Ісус Христос Царь, був названий перед його народженням. (Іса. 7:14; Мат. 1:20-23) Перед народженням царства в 1914 р., — "ім'я мое" було згадане як Слуга. Через сорок років перед 1918 р., і навіть якийсь час опісля, був сумнів щодо тотожності того "Слуги", бо дехто думав, що се був чоловік на землі. Ціль того Слуги є дати свідомство імені Єгови і оправдати ім'я Єгови, і се можна було бачити і розуміти лише в сих останніх часах. Продовжуючи далі, пророк говорить неначе за Ісуса і каже: "А тепер говорять Господь, — той, що приспособив мене з лона в раба собі, щоб повернути Якова [останка] до його [з неволі або вважати Сатанської організації так званої "Вавилон"], і збрати до Його Ізраїля; я бо славен в очу Господнім, і Бог мій сила моя. І сказав він: Того ще й омалю, що ти будеш слугою моїм, щоб покоління Якові розбудити, Ізраїля ошадок повернути; ні, тебе я зроблю світлом народам, щоб спасення мое розпростерлось до кінців землі." — Іса. 49:5,6.

Вість євангелії царства мусить проповідуватися яко свідомство народам, і сю роботу виконує вибраний слуга. Нарід або царство народилося перше, а опісля інші діти народилися від Божої жінки і сталися членами царського дому і через се частю вибраного слуги. — Іса. 54:13.

Вибрання слуги зачалось з помазанням чоловіка Ісуса Христа: "Так говорить Господь: Часу вподобного я вислухаю тебе й в день спасення допоможу тобі; а збережу тебе, й дам тебе в завіт народам, щоб обновити землю, і спустошене наслідникам вернути." — Іса. 49:8.

"День спасення", як се відносилось до Ісуса Христа, тривав від 29 р. до 33 р. по рожд. Христа. (Пс. 116:13) Так і ті з початку церкви були взяті для імені Єгови за днів Його апостолів: "Ось тепер пора приятна, ось тепер день спасення." (2 Корин. 6:2) Останок спасеться в "день Єгови". Слово "спасення" піддає думку, що щось спаслось, як наприклад останок: "Я ж, Господи, — молитва моя до тебе, в час благоволення твого. Боже, по великості милосердя твого вислухай мене, по правді спасення твого! Витягни мене з болота, не дай мені потонути! Дай мені ви-

рятуватись від ненавидників моїх, і з глибини вод." (Іса. 69: 13, 14) "Господь моя сила і моя пісня, він стався моїм спасенням. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався." — Пс. 118: 14, 21, 22.

"Однінці описані тут є "ноги благовістника, що... проповідує спасення." (Іса. 52: 7) Вони є одягнені в "одежу спасення". (Іса. 61: 10) Се ті, що "Тоді Господа вони благали у своїй тісноті, і він спасав їх з біди їх. Вивів їх з темноти і з тни смертної, і розбив їх кайдани." (Пс. 107: 13, 14) Сі кажуть до Господа: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли щасну долю!" (Пс. 118: 25) "І допоможе Господи, як і перш, наметам Юдиним, щоб неслась високо над Юдою слава дому Давидового й величність осадників Єрусалимських — над прочими Юдеями." (Зах. 12: 7) Се в день Єгови, що слідує текст сповнився: "От же, — говорить Господь: І здобич у потужного (Вавилон) буде однята, й голоняне [останок] з рук побідника [організації Сатани] визволені; я бо самий судитись буду з твоїми супротивниками, й сини твої [останок] повизволяю." А про лукавих гнобителів Господь каже: "І нагодую гнобителів твоїх власнім тілом, і вплються своєю кровю, наче вином молодим; і зрозуміє всяка плоть, що я — Господь, твій заступник, відкунитель і визволитель твій, потужний Яковів." — Іса. 49: 25, 26.

ПРИПОРУЧЕННЯ

"Припоручення Слуги є тепер знане, а іменно: "І збережу тебе, й дам тебе в завіт [запевнення] народам, щоб обновити землю, і спустошене наслідникам вернути." (Іса. 49: 8) Се відноситься найперше до духового Ізраїля, Ісус Христос будучи заневисенням для останка, а пізнішше запевненням для людей, що вийдуть з останком до Божої організації, себто, людей доброї волі, котрі стаюють "інших овець" згаданих Ісусом; і для сих вибраних слуга є запевненням. (Гл. Захарія 8: 20-23; Йона 10: 16) Прийшов час оголосити імя Єгови на землі і коли вірні мусять нести те свідцтво про Його імя. Тим то в приказі є сказано: "Щоб обновити землю." Земний стан був подоптаний Поганами підчас Світової Війни. (Одкр. 11: 2); Коли вони були увільнені й установлені, тоді останок "встав" і "засияв" на славу Єгового імя. — Іса. 60: 1; 51: 17; 52: 2.

"В Ісаї 49: 6 написано є: "Щоб покоління Яковові розбудити [вірного останка]". У другій часті пророцтва Єгова заявляє "містам Юдиним: Ви будете одбудовані й розвалища ваші я відстановлю... Я скажу Кирові: Мій пастирю, й вволить він волю мою." (Іса. 44: 24-28) Відносячися до тієї самої річи Бог через свого пророка каже: "У той час приверну [через мого слугу, Ісуса Христа] я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклини в ньому, поновлю й розвалене й одбудую його, як було за днів

давних." (Амос. 9: 11) Щодо людей доброї волі, себто, "інших овець", "основи землі" мусять бути і є положені Єговою, як се зазначено в Ісаї 51: 16.

"Вибраний слуга не лише установляє землю, але йому дано приказ "пустошене наслідникам вернути." (Іса. 49: 8) Се пророцтво Ісаї 49: 19 показує, що воно найперше відноситься до духового Ізраїля, котрий був занепав підчас Світової Війни: "Розвалища твої й пастирю твої й земля твоя спустошена." Отже такі стаються "деревами праведности, насажені Єговою, щоб імя Його було прославлене." Далше каже пророк: "І забудують давні розвалища і понозлять міста спустошені, що з давних давсг були занусти." (Іса. 61: 3, 4) Се спустошення було доконане підчас Світової Війни. Найперше прийшло відбудовання Божих людей, вибраних; а опісля наступила робота в користь "інших овець", великої громади, до котрих Господь Ісус сказав: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основання сьвіту." — Мат. 25: 34.

"Далше, урядове припоручення дане Єговою своїм слугам, говорить: "Щоб вязням сказати: Виходьте на волю, а тим, що в темряві: Ійдіте на сьвітло. Пасти муться при дорогах; по всіх узгіррях будуть пасовища їх." — Іса. 49: 9.

"Хто є ті згадані вязні, а після Роттердалового перекладу, "ті що є звязані?" Сими вязнями найперше є ті, що з першу були "мудрим і розумним слугам" клясою, представлені через Мардохея й Ноему; а другі ті, що були представлені через Рут і Естер клясу, що були вивідені з вязниці і стались частю останка; а треті, се люди бророї волі, т. є "інші вівці", велика громада. Всі вони були вязнями в Вавилоні, т. є в організації Сатани, і до кожної кляси з окрема промовляє вибраний слуга, котрий каже до них "виходьте!" не лише з буквальных вязниць, але і з організації Сатани так званої "Вавилон", і се бере місце зард перед Армагедоном. "Втікайте ж із серед Вавилону, покидайте Халдейську землю, а йдїть (веселі), мов козли перед отарою." (Ерем. 50: 8) "Виходи зпосеред його, мій народе, вятуйте кожне душу свою від палкого гніву Господнього." (Ерем. 51: 45) (Гл також Ерем. 51: 6; Одкр. 18: 4; 2 Корин. 6: 17; 18) Сі три кляси були в темряві; тому те припоручення говорить до них: "А тим, що в темряві: Ійдіте на сьвітло." Се не значить, що вони є нагими полошиками, під провідництвом Сатаніної орди і що мають показати себе такими, але що вони мають вийти і показати себе людям і прилюдно заявити або признати: що вони не годяться з організацією Сатани і що вони стали по стороні Єгови, і що вони є живим свідцтвом для імени Єгови; і так їх сьвітло мусять світитися. (Ефес. 5: 8) Про всіх тих, що так чинять і далше вірно служать Йому, Єгова каже: "Пасти муться при дорогах; по всіх узгіррях будуть пасовища їх." "Узгірря" згадані тут відносяться до узгірів царства. Вони вже більше не си-

дять у темряві, ані не голодують, але Єгова і Його Доорний Пастир провадять і кормить їх. Під час Світової Війни їх пасовиська були пусті, але тепер каже Господь Бог: "На горах вітворю ріки." — Іса. 41: 18.

Ті що належать до Божої організації будуть кормлені, потішені й благословенні Ним і Його вибраним слугою: "Голоду знати не будуть, ні згаги, ні не поразить їх спека і сонце; той бо, що милує їх, буде їх водити й приведе їх до джерел водних." (Іса. 49: 10) Сі слова пророцтва являються також в Одкриттю 7: 16, і відносяться до великої громади; і се є доказом, що "велика громада" є включена в пророцтві Ісаї; і вдійсності воча відноситься не лише до них, але до всіх, що колись знаходилися у в'язниці Вавилону, і котрі були випроваджені і сталися частию організації Божої; і се є показано в словах Ісаї 49: 12-25. Єгова указує свою милість до тих у Вавилоні, що шукають знайти спосіб о який Бог постарався для їх утечі. Тепер, від коли Господь відбудував Сион, ті, що стали по стороні Єгови, пізнали й оцінюють правду, що Єгова і Ісус Христос є їх Учителями від того часу, "вибраним старшим" й духовенству не дозволяється бути провідниками і учителями їх. "Агнець бо, що на середині престола, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отрє всяку сльозину з очей їх." (Одкр. 7: 17) "Озвасяє Ісус і рече її: Коли б знала дар Божий і

хто се говорить тобі: Дай мені нити, ти просила б Його й дав би тобі води живої. Хто ж знаєть ся води, що я дам йому, буде в йому жерелом води, що тече в життє вічне." — Йона 4: 10, 14.

Що пророцтво Ісаї відноситься до трьох повисше згаданих кляс в вавилонській неволі, то з'вважає слова того пророцтва, а іменно: "Всі гори мої дорогами зроблю, і всі стежки по долинах у гору підійму. Се поприходять з далека, — одні від півночі, другі з Синим-країни (сходу). Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть гори, з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх. А Сион говорив: покинув мене Господь, і Бог мій забув мене!" — Іса. 49: 11-14.

Та Господь не забув Сиона! Тоді каже пророк: "Діти [Рут і Естер кляса], що будуть у тебе після втрати старших, [лукавого слуги кляси] будуть голосно говорити тобі: Потісне місце, дай і мені де жити." (Іса. 49: 20) Се ясно указує, що тоді буде велика громада "діти", що зійдуть із Вавилону. Много людей прийде до Господа, і благословенні є останок, свідки Єгови, котрі мають припоручення нести овоці царства ім для їх підтримання. Ще много роботи має бути виконано для імени Єгови, і блаженні є ті, що радісно співділають в ній. Ті увільнені в'язні мусять прилучитися до інших в проголошенню імя Єгови, оголошуючи Його Царя і Його царство.

В'ЯЗНІ

[Переложено з анг. "Вартової Башти", з 1 жовтня, 1935]

"Дух Господа Бога (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим; відправить мене відправити сокрушенням серцем; відповісти невольникам визволяти на волю, а ув'язненим — відчинити тімляці." — Іса. 61: 1-3.

Часть 3

ЄГОВА взявся до виконання свого заміру, що би вивести в'язнів із неволі, де вони були затримані Сатаною. Він зачав сю роботу через вибраний Ісуса Христа й припоручення Йому яко вибраному слугі виконати божественні заміри. Се показано виразно словами Ісуса які Він висказав в синагогії в Назаретах в початку його земної місії. Тоді Ісус навів повисші слова із пророцтва Ісаї, і пристосував їх до себе яко вибраного і призначеного. (Луки 4: 17-21) Сі слова мали відноситися пізнійше до царського дому, тому що вони є почислені яко часть Христа. Зараз по пробі яку Сатана поставив Ісусові на горі, Ісус зачав проповідувати вість царства і зачав виконувати припоручення яке Єгова дав Йому. Навіть в той час були єдинці, що згодилися чинити волю Божу і котрі були зв'язані й поневолені Сатаною, і котрим Ісус проповідував і вивів їх із темряви у світло. Се була задача священників Ізраїля, завітуючих людей Божих, научати людей про закон Божий, але на-

мість того вони впали під вплив Сатани і були засліплені, і ті сліпі проводарі провадили і злих у темряву. Людей навчено вірувати, що вони мусять бути послухні чоловікові замість Божові, і через се вони вповали на земних проводарів, священників, фарисеїв і Садукеев. Не багато людей були готові прийняти Ісуса як посланця від Бога; але було кількох, з між них Ісус вибрав собі учеників, один з котрих вернувся до Диявола і його організації, а інші осталися вірними Богу і Його помазаному Цареві. Ісус зачав свою місію через проповідування доброї новини, а іменно: "Царство небесне наблизилось". Для покірних і смирних ся вість принесла блага словенство, даючи увагу на слова Ісуса Христа.

В Пятидесятинцю дух Господень зійшов на учеників і вони зрозуміли як ніколи перед тим Божий замір. Опісля вони одважно проповідували "добру новину" царства, даючи своє підданство Богу і Христові, а не жадному світському чоловікові. Будучи випроваджені з неволі в'яз-

няючи їх свободу в Христі, ученики сказали до тих, що сиділи на Мойсейовім місці, і котрі безсумніву мали називати себе фальшиво "висшими властями": "Чи праведно перед Богом слухати вас більш ніж Бога, — судить... Більш треба коритись Богу, ніж людям." — Діян. 4: 19; 5: 29.

* Єгова ужив того, що був представлений через Кира, і котрий тепер є Більшим Киром, щоб "сціляти сокрушених серцем" а "увязненим — відчищене темниці." Се було предсказано в пророцтві: "Я піду поперед тебе й вирівняю гори, поторошу мідяні двері й полоблю засови залізні. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, й моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари, — говорить Господь Саваот." (Іса. 45: 2, 13) Еврейське слово "невільники" в Ісаї 61: 1, 2 є також переложене на полоняни в Ісаї 20: 4 і в 4 Мойсея 21: 1. Слово "полоняни" значить 'перевезений' і затриманий силою ворога у чужині. В Ісаї чотирнадцятій голові є записане пророцтво забрання людей Єгови в неволю Сатаною і тоді увільнення Божих людей, представлених через Якова; і се пророцтво сповнилось в меншій мірі на натуральнім Ізраїлі коли вони були визволені з неволі вавилонської, а цілковито сповнилось на духовім Ізраїлі в "день Єгови". "Бо Господь [Єгова] на Якова [тих вірних Єгови] знов гляне ласкаво, знов приверне любов свою до [духового] Ізраїля; й оселить їх на землі їх рідній, ... і поневолисть тих, що його в неволю були забрали." Вони були невольниками Сатани і його організації, котра то організація називається "Вавилон" і над котрою Сатана є царем, і котрий то лукавий володар "в пустиню обернув світ, його міста побурив, полонянам не давав вертатись в домівку". — Іса. 14: 1, 2, 17.

* З початку "дня Єгови", а іменно, в 1914 р., духовий Ізраїль був у неволі в організації Сатани, а головню підчас Світової Війни від 1917 до 1919 р. Послідувателям Ісуса Христа відобрано свободу, права й привилеї служити Богу; та пізніше Єгова післав Більшого Кира, Ісуса Христа, і випровадив їх з вязниці або неволі. Єгова сказав до своїх людей: "Скинь ланцюги з шиї твоєї, невольнице-дочко Сионова!" (Іса. 52: 2) Се пророцтво відноситься до вірних у приході Господа до храму. Сі вірні, будучи увільнені з вязниці або неволі, були введені в храм і помазані, і тоді їм дано припоручення яко членам Єгової організації під Христом "вістити невольникам визвол на волю" себто тим, що лишилися іще в неволі. В сій клясі є заключені і ті, що пізніше були введені в храм, як і "велика громада". Почавши від 1919 р., а головню від 1922 р., Єгова, через Більшого Кира, Ісуса Христа, і через своїх помазанників на землі, велів "вістити невольникам визвол на волю." Ті перші члени останка були тримані наче вязні, але будучи увільнені й помазані, вони проголошували свободу іншим, і се вони робили яко часть "слуги". Ісус Христос був головним виконателем сєї роботи.

Ув'язненим" Господь Ісус отворив двері і

випустив їх на волю. Натуральні Ізраїльтяни були забрані в неволю вавилонську, "сковані залізом", а між ними був пророк Еремія (40: 1). Самсон також був увязнений філістїями 'закутий в мідяні кайдани'. (Суд. 16: 5, 21, 22) Слова Сліуїя показують, що праведні часом знаходяться "в кайданах". (Йова 38: 7-11) Тих, що привязали себе до організації Сатани присягою й увійшли в союз з іншими в організації Сатани, що перешкодило їх свободі в Господі і Його службі, можна властиво назвати "з'язанням". Ся правда головню відноситься до тих, що сумлінно відчувають, що вони мусять бути вірними в їх угоді, зробленій посередю чи безпосередю з Сатанською організацією і з людьми в тій організації. Аж поки Господні люди не прийшли до зрозуміння хто становить "висші власті" (Римлян 13: 1), до того часу вони були зв'язані в кайданах. Підчас Світової Війни навіть декотрі Божі люди, що посвятилися Богу і Його службі, сильно твердили, що "висшими властями", себто, політичним володарям сього світа, треба коритись, отже Божі люди не можуть властиво відмовитись від військової служби коли покликані до війни. Безсумніву вони були "закуті в кайдани", як про се повисше описано. Ті "увязнені" напевню включають Рут і Естер кляси, котрі були введені в організацію Єгови по 1918 р. Ісус Христос, великий Суддя і Огравдатель, уживав помазаного слугу кляси, представлену через Мардохея і Ноому, проголошувати іншим 'отворення дверей вязниці', а головню для Рут і Естер кляси. Ті зв'язані були заключені між "сумними в Сионі", що значить, що вони були посвячені чинити волю Божу і були в лінії до царства і тим самим приступили до Єгової головної організації, але задля несвідомости або іншого впливу Сатани, були поневолені й зв'язані. Вони були на стороні Єгови, отже з Сиону або в "Сионі". Про них писання говорить, що вони сумували і сиділи у веретешах і лопілі; отже принесення вістки "доброї новини" для них і "отворення вязниці", щоби їх увільнити, се — "вінець замість попелу, замість плачу — елей радощів." Будучи закуті у вязниці, вони мали "сумовите серце"; але тепер, будучи вільними служити Єгові, і будучи прилучені до інших у службі Божій, котрі принесли їм гість визволення, через сих вони отримали "замість сумовитого серця — одєжу слави". (Іса. 61: 3) Будучи привидені до світла в храмі й помазані Єговою, їм дано власть і припоручено "царів їх [народів землі] в кайдани забити, й дуків їх в залізні пута закувати". (Пс. 149: 8) До виконання такої роботи Господь уживав свідків Єгови, і таку роботу вони виконували от сими останними роками.

Протягом періоду часу від приходу Господа до храму аж до теперішнього часу, вість царства була широко проголошена і в тім часі много людей доброї волі, що співчували з свідками Єгови, але котрі в той час були зв'язані й поневолені організацією Сатани, чули вість правди. Сі люди доброї волі розуміли, що висшими влас-

тями є політичні володарі й релігійні провідники цього свіга, котрим кожда душа мусить користися. Та бачучи, що много злих річей були поновнені організацією фальшиво названою "Християнськими народами", ті люди доброї волі стогнали і сумували задля лукавства яке виконували ті, що тримали їх у в'язниці. Вони бажали служити Богу і чинити добро, але вони боялись образити людей і загубити шобудь і через се позіставали у в'язниці. Такі люди доброї волі можуть знаходитися в політично-релігійних системах: так званими "церквами", або і поза ними, але вони знаходяться у в'язниці організації Сатани, і там вони позістануть аж Господь, через своїх свідків, пішле їм вість правди; і коли вони пізнають, що Єгова — єдиний правдивий Бог, і Ісус Христос — Його Цар, і що вони становлять "висшу владу" котрій всяка душа піддається, тоді вони бачуть, що двері в'язниці створені для них і тоді вони шукають нагоди утечи і посвятитися Богу і Його організації. Тоді вони перестають сумувати і плакати задля гідоти яка діється в організації Сатани, а зачинають радуватися що вони знайшли спосіб виходу і стали вільними. Єгова припоручив своїм помазаним свідкам нести вість правди іншим, і положив на них відвічальність інформувати усіх, що бажать бути вільними, як вони можуть стати вільними. "І сказав йому Господь: Пройди серединою по місті, по Єрусалиму, та й поклади знак на чолах у людей, що зітхають і сумують задля всіх гідот, які діються в городі." (Езек. 9:4) Ся робота мусить бути зроблена і докінчена перед пораженням організації Сатани в Армагедоні. Осє так бачимо, що почавши від Ісуса Христа, всі що ввійшли в помазану громаду Єгови, мусять бути увільнені з в'язниці і тоді вони мусять нести вість тим, що в в'язниці.

Нехай же помазанники Господні вповні зрозуміють, що вони не можуть відступити або легковажити припорученням або задачею положеною на них Єговою. Той чистий і виразний і підчеркнутий приказ Господень є, що вони мусять йти і проповідувати сю євангелію царства яко свідочтво всім народам. Сей приказ зовсім не є залежний від нашого розсудку, але се є цілковито урядове домагаши. "Буде ж, що всяка душа, котра не слухати ме пророка того [Більшого Мойсея, Ісуса Христа, Господа й Судді], погубиться з народу." (Діян. 3:23) Написано є, що ті, що були колись звязані й увільнені й помазані, "забудують вони вікові пустині відбудують давні розвалища і поновлять міста попустошені, що з давнєзних давєн були запустіли. І повриходять чужениці й пасти муть вашу отару, і сини чужениць будуть у вас хліборобами та виноградарями вашими. А ви будете зватися сьвященниками Господніми, величати муть вас [люди доброї волі бажачи пізнати і служити Єгови] слугами Бога нашого; будете користуватися достатками народів і славитися їх славою." (Іса. 61:4-6) Се ясно показує, що помазанники мусять нести вість правди Йонадабам, великій громаді. Давніше каже пророк Єгови: "І забудує

рід твій пустині давнєзні; ти одбудуєш основи многих поколінь, і казати муть про тебе: Він одбудував розвалини, попрокладував знов шляхи про поселенне." — Іса. 58:12.

* Відвічальність є положена на помазаному останкові, котрі є свідками Єгови, нести чесним людям землі правду про царство Боже, і ся робота мусить бути виконана перед Армагедоном. Ісус зробив натиск на се в своїх словах в Маттея 24:14, 22, 24. Се правда, що служить до отворення дверей для тих, що є звязані, шобони вони добровільно і свідомо могли вийти на волю, і сю свободу дав їм великий Оправдатель Єгови, котрий цілковито робить їх вільними задля їх цілковитого посвячення Богу і Ісусу Христу. — Йона 8:32-36.

ПРИХІД ЦАРЯ

* Що завітуючі люди Єгови були у в'язниці в часі приходу Царя чинити суд, то се показано пророцтвом висказаним Захарією. Ся справа є розбрана в книжці *Приготовлення*, на сторони 162 і наступуючих, і там "ниші віці", "велика громада" є не властиво названа "кляса з горя". Сей невластивий вираз виходить із звичаю наслідувати блуд давно поповнений. Пророцтво Захарії відноситься до сотворіння, котрі стали по стороні Єгови й Його організації, народжені з Його жени, і там пророк каже: "Веселися, Сионова дочко, . . . Се Царь твій надходить до тебе." До Сиона Єгова через свого пророка каже: "І кровю завіту твого вибавлю я в'язнів твоїх із ями, що в ній води нема." (Захар. 9:9-11) Се пророцтво Захарії, одинацятий і дванацятий верш, виразно зазначає, що завітуючі Божі люди були в'язнями в часі приходу Господа Ісуса до храму, Єгова вислав Господа Ісуса, свого вибраного слугу, і визволив вірних із в'язниці, де вони знайшлися в неволі Сатанської організації, котра називається "Вавилон". "Господь в'язнів визволяє". (Пс. 146:7) Задля крові нового завіта, пролитої Сином Єгови, та угода була установлена для людей Божих котрі знайшлися вірними у приході Господа Ісуса до храму в 1918 р. Тоді Він був представлений як Цар і Голова Сиону. Кровю самого Царя нова угода була установлена і "в'язні" були випущені із ями, як се списує пророк Захарія 9:11. Прообраз сього був зроблений в натуральнім Ізраїлі, котрі знаходилися в неволі Єгипту, загримані там Сатаною і Його організацією; та нім вони могли бути увільнені, то перше мусіла бути пролита кров агіція предсказуючи проллітя крові Ісуса Христа, Агнія Божого, котрий взяв на себе гріхи світа. Як перша закон-угода була установлена з кровю, так і нова угода є установлена з кровю. (Жид. 9:18, 20) Сє сього виходить, що если учасники угоди мають сповнити припоручення і бути "людьми для Його імени", і мають бути свідками для Його імя, то вони мусіли бути увільнені з в'язниці або неволі Сатанської організації, і в гармонії із сим пророк каже: "Господь в'язнів визволяє." (Пс. 146:7) Для якої цілі Він визво-

ляе в'язнів? Божий пророк дає відповідь на це питання: "Щоб звідати імя його на Сионі і хвалу його в Єрусалимі, коли разом зберуться народи і царства, щоб Господеві служити." (Пс. 102: 21, 22) Це відноситься до часу коли Господь Ісус явився в храмі, і перед Нього зібрались народи. — Мат. 25: 31, 32.

¹⁰ Хто були ті в'язні котрих описує пророк в часі приходу Ісуса Христа Царя до храму? Той пророк відповідає, що вони були в ямі де не було води, і там вони були кинуті урядовою організацією Сатани на землі. Еремія пророк Єгови був також ув'язнений, і він представляв вірних людей Єгови, про котрих було написано: "І взяли вони Еремію та й кинули в яму в Малхії Амалехенка, на вартовому дворі, і спустили туди Еремію на поворозках; а в ямі тій не було води, тільки багно, загряз Еремія в багно." — Ерем. 38: 6.

¹¹ В'язниця Еремії мабуть була опущена кернаця, котра була приготвлена достарчувати воду, але в котрій в той час не було води, лише болото або багно. Підчас Світової Війни організація Сатани кинула Божих людей у в'язницю; себто, усі вірні були посередно або безпосередно по-неволені урядовою організацією Сатани. Та лукава організація, а головню духовенство її, хотіли щоби їх в'язні вірували, що в їх ямах знаходиться жива вода, але в дійсності в них не знаходилося ніщо лише болото і багно, а живої води не було там. Декотрі з дітей Божих знайшлися дійсно у в'язниці й були змушені щонайменше раз на тиждень являтися перед духовенством диявольської організації й слухати представителів тієї організації, котрих живіт наповнений східним вітром котрі ставлять інших у багно. Організація Сатани була тоді й тепер без життя-даючої води правди. Це закінчення поперає Плач пророка, що представляє стан духового Ізраїля підчас Світової Війни. "Всякими способами намагались зловити мене, мов тупташину, вороги мої, без усякої причини; кинули мене живцем у яму й прикидали камінням. Води знялися аж до голови в мене, я сказав собі: Пропав я! І призивав я імя твоє, Господи, з ями глибокої: Почуй голос мій; не затулуй уха твого від мого зітхання, від благання мого! Так, ти зближувався як я молився до тебе, й казав мені: Не бійся! Ти боронив, Господи, мою справу; розсуди ж справу мою!" — Плач Ерем. 3: 52-58.

¹² Протягом Світової Війни Божі люди знайшлися у в'язниці або неволі, однак вони мали надію на визволення, щоби вони могли служити Єгови й славити Його. До них Єгова через свого пророка сказав: "Вертайтеся до твердині, ви в'язні, живучі в надії! що тепер оповіщаю,

дам вам удвоє." (Захар. 9:12) У тім чорнім періоді Світової Війни люди Єгови не знали, що їх Царь прийшов до храму. Це сталося аж кільканадцять років пізніше, що вони зрозуміли й оцінили, і звернулися до Сиона, твердиню котрого є Єгова і Його Цар і Оправдатель. Сі в'язні надії із Сиона, котрий є Божою організацією, будучи увільнені в 1919 р., і приведені до гармонії з Сином при установленню своєї угоди, були з'єднані з Господом в храмі. Повсюду у храмі вони зачали отримувати світло, а пізніше прийшли до оцінення повисшого і інших пророцтв. Від коли вони прийшли до храму, вони зрозуміли, що Господь дав Сионові, включаючи їх самих, подвійну порцію. Слово "подвійну" в пророцтві Захарії значить два рази стільки і це сталося з початком роботи Елісея, коли то Єгова помазав свого "вірного слугу", і тоді "подвійна часть духа Ілїї" була дана помазанникам, котрим припоручено й дано приказ займатися виконанням роботи представленої через Елісея. Важна точка тут є, що вірний слуга класа були в ямі як в'язні, і там вони надіялися на прихід Царя; і Царь, випровадивши їх із в'язниці до храму і помазавши їх, дав їм подвійну часть духа Ілїї і ті вірні помазанники сталися частю твердині, т. є Сиона, котрого Ісус Христос є Головою і над котрим Єгова є усім. В той час вони сказали: "Ось, та опустела земля зробітась, наче сад Елемеїтський, а ті порозвалювані порозвалювані, обезлюднені міста — тепер утвержені, й замуднені!" — Езек. 36: 35.

¹³ Увільнені в'язні сталися тепер предметом нападу через "Християнство", агентів Сатани. Коли вони були увільнені, тоді народи і люди доброї волі зачали пізнавати Господа. "І зрозуміють народи з округи нас, що я, Господь, понале не знов будую, а попустошене знов засаджую. Я, Господь, сказав — і справдив." — Ерем. 15: 20.

¹⁴ В гармонії з повисшим пророцтвом Еремії Ісус сказав приповідь (Мат. 25: 36), що відноситься до початку суду в храмі. Від тоді організація Сатани дальше нападає на свідків Єгови, і постійно кидає декотрих із них у в'язницю, як це предсказав Ісус; але це не ті "в'язні надії" про котрих згадує пророк Захарія. Як апостол Павло, котрий був ув'язнений організацією Сатани за його вірність, так і тепер свідки Єгови членими є ув'язнені й стаються "в'язнями Ісуса Христа". Це значить, що вони належать до Христа й є ув'язнені ворогом за їх вірність. Як і апостол Павло, хочай вони ув'язнені, то вони дальше одважно проповідують євангелію царства підчас коли вони у в'язниці, і скоро вони виходять, так скоро вони проповідують. — Діян. 28: 20; Ефес. 4: 4; 2 Тим. 1: 8; Филип. 1: 9; Жид. 13: 3.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

ОФІСІЯ

J. F. RUTENFORD *President* W. E. VAN AMBERG *Secretary*

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мпр і гаразд буде про них сини твоїми"—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЕГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створинь; що Логос був початком Него творива й активних слугю в творенні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в неську силу на нобі й на землі, тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Егови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й постановив Ного на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що вадля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й вивисив Ного понад усія творива й вонд усі імена і одягнув Ного у вську силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЕГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувателі Ісуса Христа—є діти Сиону, члени Егової організації і Ного свідки, котрих задача й привилей є судити про найвищість Егович, голосити про Ного заміри взглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овод царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Егова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владі, котрий скінчив Сатану з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Егови від владою Христа, котра то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і устанавить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

СЛУЖБА ЦАРСТВА

Свідки Егови й Понадаби тепер мають привилей ко-оперувати разом у виконюванні роботи царства на землі. Те царство є тут і є ще багато практичної роботи до виконання. Всякі одиниці, котри знаходяться вільними или денсбуди в службу царства, котри мають бажання мати участь в службі й котри є готові працювати безумірноюю годиною, котри є в добрім здоров'ї, й, що найголовніший, котри, в новій посвяченні Господу, нехай такі пишуть до свого бюро: У нашім листі ставте чи ви є стенографер, тесляр, фермер, або який инший є ваш інтерес або заняття. Не дивіться за мягким сідлом, але за місцем тяжкої праці. Се є нагода збудовляти роботу, а не лише знайдення місця насититись й спати. Одинока людин світа є царство Боже під Христом Ісусом. Тій посвяченні Господу мусять тепер старатись показати иншим як вони можуть отримати благословенства які Господь має призначити для всіх тих що люблять й служать Ному.

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Егову і Ного заміри, як про се навчає Біблія. Він хістить в собі науку Святого Письма для почини свідків Егови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старается о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публічного язучення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумірливо стоїть по стороні царства Бога Егови під правлінням Христа, Ного любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше вєхочу до владного й критичного розсуджування своєю змісту в світлі св. Письма. Він не мисляється і жодні суперечности, які чого сторонни не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді і в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Нолудській Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Нолудній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasia 1 Beresford Road, Stratfield, N. S. W., Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожд м случаю адресувати на Імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажать його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радисно бажать допомогти таким потребуючим, але після поштової регулі, вони мусять прислати письмениу апликацію кожного року.

Увага для передплатників: Посвідку за зтриману передплату чи то нову чи віновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросять. Змінити адреси для тих, що поїждять, ребімо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

УВАГА ПРО ІМЕНА

Не раз коли браття або сестри пишуть листи до Товариства, або коли прислають відповлення на "Вартову Башту" або на "Золотий Вік", то підписуються в Українській мові. Если імя є нам знане, то ми легко можемо перевести його на Англійські букви, але если нам імя не є знаним тоді ми можемо часом перевести те імя инакше чим одиниця принадлежи до того імя, й чи то листи чи яка инша література котра переходить через почту, часом затратиться, й приходять клопіт. Отже всі браття як Українській так і браття інших язиків є прошені підписуватися Англійськими буквами. Се ви будете робити задов'язаного інтересу й вадля застероги казнету в поштонім дорученні листи і т. п. Всі читачи свого журналу є прошені так робити від тепер.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Vol. LVII

Лютий, 1936

№ 2

ВЯЗНІ

[Продовження з останнього числа Вартової Башти.]

[Докінчене, частина 1.]

ПРИГАДАЙТЕ собі огненні проби які прийшли на Божих людей в 1917 р. з причини поведіння необачних, котрі відмовилися слухати Слова Божого, а прийняли пораду самолюбних людей, і тоді завважте, як напярм взятий ними пасує словам слідуєчого тексту, а іменно: "Безумні -- за свої переступні дороги і за свої несправедливості караються." (Пс. 107: 17). Ті необачні говорять много своїми устами. (Прип. 10: 8) Вони відкидають мудрість і науку і не хотять слухати поради розумних. Их звернено увагу на акт, що вони повинні відложити самолюбство і дальше перебувати в Божій організації, і що Слово Боже так навчає. Вони відкинули науку Господню, і замість взяти правдивий напрям, вони дальше порушували Божу організацію й перешкаждали в її роботі. Вони суперечались і змовилися з отвертими агентами організації Сатани виступити проти сих вірних одиниць. (Прип. 1: 7; 12: 15; 20: 3; 29: 9) Сі необачні дальше перебувають в темряві, і по 1919 р., не повернувши до Сиону, вони не вступили на святий шлях і не поступали з Божою організацією. Вони дальше бунтувалися і поступали безумною дорогою і осталися в темряві. Як се писання кажуть, то вони були і є "необчними", тому що вони кажуть в серці своїм "нема Бога; себто, своїм напрямом діланья вони відкривають їх мотиви або стан серця й дальше зневажають і переступають Слово Боже, а ставлять наперед мудрість людську, і неначе кажуть нема Бога. Вони не тримаються голови, Ісуса Христа, і не взяли собі Його за проводара, але вони вибрали собі людей за провідників і учителів, що противяться слову Божому. Вони обстоювали за своєю "особистою свободою", що відносно, значило, що вони бажали поступати після їх самолюбної волі. Радше чим бачити церкву в єдності й в дузі Христовім, то вони відділилися й спротивилися Божій організації. (Ефесян 4: 3, 14-16) Их переступом був бунт. Вони поповнили "гріх Самарій", себто, почитали видимих проводарів і признавали, що вся правда Слова Божого була доручена земному проводареві й що се вийшло з Бетелю. Той "золотий телець", що знайшовся був у Бетелю замість царя Самарій, був дальше предметом поклонення. (Амоса 4: 4; 8: 14; 1 Цар 12: 32) Сього тут не наводимо з злої волі, але після Писання, то се повинність для тих, що сталися вірними Госпо-

деві звернути увагу на таке беззаконня иншим одиницям, включаючи і необачних. — Іса. 58: 1; Езек. 18: 21, 23, 30, 31.

"Підчас Світової Війни навіть ті, що сталися пізніше вірним слугою клясою, не цілковито стали проти організації Сатани, включаючи політичну й комерційну часті її. Вони одважно не голосили Божої пимсти проти організації Сатани, але радше погодилися з нею, і задля її: неправедности, вони отримали кару, але, пізніше покликавши до Господа і покаювшись, їм прощено після Божого ласкавого Слова. (Ерем. 31: 34; Іса. 40: 2; Пс. 103: 3; Езек. 36: 33; Захар. 3: 9, 10) Навіть ті, що сталися "вірним і розумним слугою", підчас того темного періоду, поступали немудрим шляхом, і трималися такої неправдивої науки як піраміди; що політичні сили сього світа є "висшими властями"; і таких річей, як "вироблення характеру", удаваної святости і подібних річей. Але Єгова був милосердний до тих, що покаялися і шукали знати Його і поступати Господньою дорогою. "Милосердем і правдою обмиваєсь гріх, і страх Господень одводить од зла." — Прип. 16: 6.

"Ті що дальше перебували в стані бунтівничім перейшли цілковито до організації Сатани, і всі такі мусять потерпіти знищення. "Душа їх одвертається від їжи, і вони приближались до воріт смертних." (Пс. 107: 18) Уперті не хотіли споживати духовий покарм із Господнього стола, тому що вони стали духово слабі і не могли оціняти сього. (Прип. 1: 7) Вони не бачили і не бачуть правдивих учителів, але взяли собі людей за учителів. (Іса. 30: 20) Хто не кормиться поживою приготованою для слугів Господніх, то навіть многі ті, що покаялися опісля й ті, що не покаялися, "приблизилися до воріт смерті". (1 Йоана 5: 16) Ті що дальше були бунтівниками не вступили на правдивий шлях святости. (Іса. 35: 8) Отже, каже писання, "дурні мруть, не набравшись розуму." (Прип. 10: 21) Такі одиниці не славлять ані не служать Господеві, і знаходяться в самих воротах смерті. Ті що осталися в таким бунтівничім стані, померли, а инші що зблудили з ними, покаялися опісля і знайшли милосерде. "Тоді благають Господа в своїй тісноті, і він визволяє їх з біди їх." (Пс. 107: 19) "Як ще не був я впокорений, блукав я; тепер же сповняю слово твое." (Пс. 119: 67) Ті що з причини

то ж не Господь, що проти його ви грішили? бо не хотіли вони ходити дорогами його, не слухати закону його." — Іса. 42: 22-24.

"Се були ті діти Божі й посповнені організацією Сатани, що сиділи в темряві; і Єгова ужив свого вибраного слугу, Ісуса Христа, щоб вивести їх із темниці. Вивівши їх із цього стану неволі, Єгова каже до них вірних: "А тепер так говорить Господь, творець твій, Якове, той, що утворив тебе, Ізраїлю: Не лякайся, бо я тебе виволью з неволі, дав тобі ім'я: ти мій. Не лякайся, бо я зтобою; від сходу сонця приведу тебе, а від заходу сонця побираю тебе від заходу. Півночі скажу: Одай їх; а полудню: Не вдержуй; приведи сини мої здалекі й дочки мої від окраїн землі, кожного, хто називається ім'ям моїм, кого я сотворив на славу мені, кого зобразував і устроїв. А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його зібрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се — я: передо мною не було Бога, та й опісля не буде." (Іса. 43: 1, 5-7, 10) Ось так Господь виразно указує на тих в'язнів, що сталися Його свідками.

"Перша громада в'язнів була виведена з неволі була представлена через Мардохея й Ноамі, і з котрих стався вірний слуга кляси, котрому Господь поручив інтереса царства на землі, і з котрих повстали свідки Єгови. Сі були в'язнями аж до 1919 р., коли то вони були увільнені Більшим Киром, Ісусом Христом, вибраним слугою Єгови; і тоді ті увільнені сталися тим Слугою. Мардохей і Ноамі кляси не становлять всю

клясу в'язнів, бо є ще інші, яко ж написано, що весь світ лежить під владою лукавого. Ця кляса в'язнів представлена через Рут і Естер, і сих також ужив Більший Кир для виведення людей із темниці Вавилону. Вся ця робота мусить бути виконана перед Армагедоном, і всі вони, що не втічуть із Вавилону й не виратують своїх душ, будуть знищені з Вавилоном. (Ерем. 51: 6) Вибраний слуга Єгови, Ісус Христос, Більший Кир, зачавши своє правління, найперше викинув Сатану і його організацію з неба, і тоді Він увільнив в'язнів на землі, про що написано є: "Так говорить Господь до помазанника свого Кира: Я піддержуватиму тебе за праву твою руку, щоб покорити тобі народи, й нозимаю поси з чересел у царів, щоб повідчинялись перед тобою брами й ворота не зачинялись. Я підняв його на справедливість і зрівняю всі дороги перед ним. Він мій город збудує, й моїх полонян пустить на волю, та не за викуп і не за дари. — говорить Господь Саваот." — Іса. 45: 1, 13.

"Фізичні факти показують поза всякий сумнів, що вірні були найперше увільнені й зроблені членами слуги кляси, і тепер робота поступає вперед щоби отворити очі "великій громаді" і визволити їх із темниці. Сі правди відкриті тепер Божим людям мусять значити, що цілковите знищення Вавилону уже близько, і що тепер в'язні мусять утікати із своїм життям. Се є обов'язком свідків Єгови нести сі правди в'язням, і сієї відповідальності вони не можуть омийти. Господь приказав се, і вони мусять бути послухними.

В'ЯЗНІ

[Перекладено з англ. "Вартової Башти", з 15 вересня, 1935]

☞ "Щоб очі сліпих одчиняти; щоб виводити в'язнів із темниці, а сидячих у темряві — з темниці." — Іса. 42: 7.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА виразно повідомив своїх людей, що ті р'ячи, які Він перевів на натуральному Ізраїлі, були взірцем або типом на більш р'ячи, що прийдуть на духового Ізраїля, а головню при кінці світа. Кінець Сатанного світа, котрий не мав перешкоди, прийшов у 1914 р. і тоді зачався "день Єгови"; і від того часу Єгова перевів події в сповнення свого пророцтва давно написаного, і многи з тих пророцтв сповнилися в меншій мірі на натуральному Ізраїлі, але тепер цілковито сповняються на духовім Ізраїлі. Єгова не старається о в'язниці для ув'язнення переступників свого закону. Сатана має в'язниці відносно своєї організації, і Бог не перешкаджає Сатані й його організації кидати у в'язницю Божих вірних людей в деяких часах. Уз'язнення Божих вибраних людей, натурального Ізраїля, Сатаниною організацією, представляло р'ячи які мали прийти пізніше на Його вибраних людей, т. є духового Ізраїля. Йосиф був чоловіком Божим і був кинутий у в'язницю. (1 Мойс. 40: 3, 15) Відносно

ув'язнення Йосифа є написано: "Післав перед ними чоловіка, проданого, як невольника, Йосифа. Кайданами сковали його ноги; життя його було в желізних нутах, аж поки сповнилось слово його; слово Господнє явило чистоту його." — Пс. 105: 17-19.

"Йосиф був типом на Ісуса Христа, і 'зв'язання його ніг кайданами й желізом' представляло, що останні члени Христа будуть стримані або зв'язані або ув'язнені. У попереднім числі Вартової Башти були подані докази з св. Писма, що вірні послідувачі Ісуса Христа були у в'язниці, зв'язані й посповнені коли Ісус Христос явився в храмі в 1918 р.

"Тепер вернімся до 107 Псалми і завважмо, що двадцять третій верш її зазначає, що дальше пророцтво відноситься до іншої кляси: "Ті, що в суднах пускаються на море, на водах великих мають торгове діло." (Пс. 107:23) Ізраїльтяни не були моряками, але вони наймали інших людей, що були моряками, виконувати для

них діло на морю. Єгова велів записати наступне пророцтво: "Забудон сидить над морем, судна знай вітає; його слуги пробувати будуть і в Сидоні." (1 Мойс. 49: 13) "Галаад живе собі тихо за Йорданом, а Данові чого бояться із кораблями? А й Ассер опочиває уз морським затоною." (Суд. 5: 17) "Побудував царь Соломон і кораблі в Асіонгабері, коло Елота, на березі Червоного моря в Едом-землі. І послав Гирам на тих кораблях своїх підданих мореходів, що з морем ознані були, якуні з підданими Соломоновими, і прибули вони в Офир, і взяли звідти золота чотиреста й двісті таланти, і привезли до царя Соломона." (1 Цар. 9: 26-28) "Йосафат побудив був і кораблі на морі, щоб ходити в Офир і привозити золото; та вони не дійшли, бо порозбивалось ув Ізйон-Габері. Казав тоді Охозія Ахабенко Йосафатові: Нехай мої люде з твоїми людьми пливуть на кораблях. Йосафат же не схотів." (1 Цар. 22: 49, 50) Се здається був кінець Ізраїльської торгівлі.

Коли Йона пішов до Яфи, то корабель на котрім він їхав не був під керівництвом Ізраїльтян, але поганів, котрі пізнали Єгову від Йони. (Йони 1: 5, 6) Ся часть пророцтва Псалми 107 відносно тих, "що в суднах пускаються на море", здається відноситься до інших людей чим до духових Ізраїльтян, а ті "торгують" за духових Ізраїльтян. Тут здається є представда на нинішню велика громада або класа Йонадабі, що виконують "торгове діло". Вони не є помазаними свідками Єгови, "взяті яко нарід для Його імя", але вони є тими, що були заняті торговим ділом на морю, що співтоваришили з людьми відчуженими від Бога і виконували їх власне діло, разом із іншими первотинами Сатанської організації. На сих то водах оперує організація Сатани. Сими то "великими водами" (Ерем. 51: 13) є люди відчужені від Бога. — Одр. 17: 15.

Прийшов час коли люди доброї волі пізнають щось про заміри Єгови и Його могуті діла. Сю інформацію вони отримують від свідків котрих Єгова посилає голосити вість царства. "Вони бачать діла Господні і чудесні творива Його вглибині". (Пс. 107: 24) Ті, що бажать учитися, бачуть діла Єгови виконані через Його вірних свідків у проповідуванні євангелі царства Божого і що вони виконують серед дуже лихих обставинів. Їх серія є прихильні до свідків Єгови, і через се вони стали по стороні Єгови. Пізніше вони побачуть чудові діла Божі виконані в битві Армагедоні, а се впаде велике горе на всяке "море", т. є на всіх людей відчужених від Бога. "Чудесні творива Його в глибині" — се Його присуди виконані Ісусом Христом на великім "левиятані", що ходить між людьми, що були відчужені від Бога. "В той час покарає Господь мечем своїм тяжким, великим, потужним левиятана, що просто мчить, як і левиятана, що веться, і уба потвору морську". — Іса. 27: 1.

В Армагедоні Єгова цілковито знищить тих, що переслідували Його людей, котрі були вірними у несеянню свідництва про Його імя, та в той

самий час Він береже й охороняє своїх вірних, і також тих, що пильно шукають смирности й справедливости. Се — делкі із Його чудних діл у морю. — Неемія 9: 11; Пс. 69: 15.

Люди відчужені від Бога вельми налякаються коли Єгова возьме у свої руки керму великої битви. "Рече він, і буйний вітер знявся, що високо підносить філі." (Пс. 107: 25) Се Єгова що дасть приказ розпочати велику битву, так як і Він послав бурю проти корабля у котрим знаходився Йона. "Господь же послав на море велику бурю, і постала на морі лиха хуртовина, так що кораблеві приходилось розбитись." (Йони 1: 4) Ця організація Сатани зрозуміє тоді, що Єгова дав почин великій хуртовині. "Так говорить Господь: Се я підійму проти Вавилону й живущих посперд Його противників моїх бурний вітер." (Ерем. 51: 1) Сатанська організація на землі, тепер могутча в очах людей а головню в очах великих купців, побачить, що її кораблі потонуть у глибокій знищенні. "І промов до Тиру, що оселився в затоках морських, що торгує з народами по многих островах: Так говорить Господь Бог: Тире! ти мовляеш: Я звершена краса! Та на великі води завели тебе гребці твої; східний вітер розібе тебе посеред моря." — Езек. 27: 3, 26.

Філі морські представляють людей котрих Сатана відчужив від Бога, і вони знайдуться у великім переполосі, коли Господь зачне велику битву. Тоді настане такий великий переполох, якого люди не знали ніколи. "Китає ними під небо, провалює їх в безодню, в Сиді душа їх мліє." (Пс. 107: 26) Усі клопоти на землі спричинені людьми або дияволами будуть нічим в порівнянні з Армагедоном. Тоді люди землі знайдуться в руках Єгової хуртовини. (Йони 1: 11) Але що станеться із тими, що "в суднах пускаються на море", себто, Йонадабі? "З біди душа їх мліє." Коли вони побачуть яке страшне знищення принесе Армагедон, тоді ті, що переживуть Його ослабнуть від страху того знищення. "Мотаються, хилляються, як чоловік паний, поникла вся мудрість їх." (Пс. 107: 27) Тоді Йонадабі зрозуміють як порожня й безвартісна є вся мудрість сього світа. Вони пізнають, що вони ніколи не мали мудрости поки вони не стали по стороні Єгови, і що та мудрість тоді отримана прийшла із виш. Вони тоді вповні зрозуміють, що чоловік цілковито є немочний і не може нічого зробити без Господа. Вони побачуть, що всяка мудрість і всі пллні людські цілковито пропадуть на віки в тій страшній хуртовині, що скарає всю землю.

Навіть сьогодня велика громада приходить до пізнання правди, що Єгова є їх єдиною силою; а се буде можна лучше бачити і оціняти в Армагедоні. "Тоді до Господа вони у своїй тісноті звивають, і він виводить їх з біди їх." Тепер вони кличуть до Єгови, і вони будуть дальше кликати до Нього коли та велика буря приближається і підчас тієї бурі. Вони отримали їх поучення від свідків Єгови, що малоб були до-

Е
Г
В
н
ж
к
І
ве
нр
ш
ш

ис
ре
ді
пр
ли
уте
заг
ду
гу,
не,
" і Єг
Ар

казом для них, що вони є помазаними свідками Єгови. — Пс. 107: 28.

¹⁰ Коли вони побачуть, що їх одиноким средством спасення є в руках Бога Єгови через Ісуса Христа, тоді вони будуть широко кликати до Єгови. В Армагедоні і серед великої бурі вони будуть вповати на Велику Скалу, Бога Єгову, і на Його могучого Каменя, Ісуса Христа, Царя, і будуть кликати, щоб їм схоронитись й спастися. Йона здається представляє свідків Єгови, а моряки, що кермували кораблем, представляли велику громаду або Йонадабів: "Але ті люди силкувалися добитись до берега, та се їм не вдалось, бо море не переставало яриться проти них. Тоді покликнули вони до Господа й мовляли: Просимо тебе, Господи! не дай нам згинуть за життя цього чоловіка, й не винуй нас, наче ми безвинно кров пролили; ти бо, Господи, вчинив, що тобі сподобалось." — Йони 1: 13, 14.

¹¹ Єгова дав своє слово, що ті Йонадаби, що тепер шукають смирности й справедливости, можуть бути схоронені підчас великої бурі. Після слів пророка, то "він [Єгова] виводить їх з біди їх." Йонадаби є щирі в їх посягті до Єгови; інакше Він не вислухавби їх і не визволивби їх із великої бурі. Та гіпокритична товпа "Християнства" є також великою громадою, але їх голосу Бог не вислухає. Сі гіпокрити відмовляються тепер слухати свідочтва яке свідки Єгови приносять їм і Бог не буде зважати на їх плач в Армагедоні. "Тоді кликати муть мене, — та не озвуся; з досвітку шукати будуть, — та не найдуть мене. За те, що знання ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми." — Прип. 1: 28-30.

¹² Коли велика буря цілковито завалить організацію Сатани, тоді настане тишина. "Він переміняє хуртовину на тишину, і філії втихомирилися." (Пс. 107: 29) Єгова дасть своєму Польовому Маршалкові закінчити війну; і тоді тишина настане. "І тоді бурливі філії утихнуть" (*Роттердам*). Се зазначить кінець пімсти Єгови і цілковите знищення видимої організації Сатани. "Кораблі Тирські", що служать жорстоким первотинам торговельним, і їм подібним самолюбним інтересам, тоді всі цілковито будуть спустошені. "О, ридайте, кораблі Тирські, бо спустошена ваша твердиня!" — Іса. 23: 1, 14.

¹³ Армагедон буде так страшним, що його не можна описати людськими словами, і всі, що переживуть його, будуть радуватися: "І вони радіють, що стає тихо, до бажаної пристані він їх приводить." (Пс. 107: 30) Йонадаби котрі колись були в'язнями організації Сатани, але котрі утекли із неї і бачили знищення лукавої організації і оправдання Єгового імені, будуть тоді радуватися й співати муть: "Слава на вишинах Богу, а на землі спокій, між людьми благовселенне." — Луки 2: 14.

¹⁴ Сі будуть мати бажане убіжище спочинку, і Єгова запровадить їх до того убіжища. Та нім Армагедон вибухне в повній своїй лютости, то

громада Йонадабів мусить вийти на дорогу до того убіжища о яке Бог постарався для них, і се вони мусять зробити, ставши безвнемково по стороні Єгови. Їх подорож зачалась на розбуханім морю безбожних людей, і, в віче опозиції, вони йдуть вперед щоби дістатись до безпечного місця. Лише Єгова, рукою Ісуса Христа, може перепровадити їх живими через бурю до їх бажаної пристані. Ради "вибраних" Єгова вкотив те горе, котре зачалось в 1914 р., щоби помочи дати свідочтво народам, щоби люди доброї волі, з котрих складається велика громада, могли бути зйорані і приведені до їх бажаної пристані. Будучи приведені до бажаної пристані, Йонадаби і всі члени Божої організації співать: "Нехай прославляють Господа за милість його і за чудеса його для синів людських." (Пс. 107: 31) Моряки на кораблі з Йогою принесли жертву хвалення Єгови в часі бурі. Се здається говорить, що по Армагедоні ті, що переживуть те велике горе, будуть голосити до всіх тих, що воскреснуть, про чудеса Єгови і Його діла.

¹⁵ Йонадаби, велика громада, мусять хвалити й служити Єгови тепер і протягом Армагедону й опісля. "Нехай прославляють Господа за милість його і за чудеса його для синів людських." — Пс. 107: 32.

¹⁶ Вони прославляють Його тепер, тому що вірою вони бачуть прихід чудових і дивовижних діл Єгови і що се оправдає Його святе імя. По Армагедоні вони мусять йти шляхом до Сйону, і як вони будуть йти, вони будуть співати хвалення Єгови для тих людей, що тоді пробудяться із мертвих. В останній часті цього трицять другого вершичка, після перекладу *Роттердама*, є сказано: "І в раді старших нехай хвалять його!" себто, в громаді свідків Єгови. Інші писання показують, що декотрі свідки Єгови будуть на землі іще по Армагедоні, і сі є заключені між старшими про котрих описується в Одкриттію 4: 4. По Армагедоні велика громада або громада Йонадабів буде дальше співати хвалення Єгови, разом із свідками Єгови на землі, і по тім, як свідки Єгови будуть осунені із землі, велика громада буде співати хвалення Єгови і пісні про визволення. Його хвалення будуть луцати по віки по цілій землі.

ІНШИЙ ПРОРОЧИЙ ОБРАЗ

¹⁷ Тепер Псалма 107 звертає увагу на час приходу Господа до храму чинити суд: "Він обертає річки в пустиню, і жерела води в суходіл." (Пс. 107: 33) Суд зачався від дому Божого коли Ісус Христос появився в храмі в славі й силі. (1 Петр. 4: 17) Через довгий час "Християнство" називало себе домом Божим і вважало себе за жерело правди для користи людей. Та з початком суду, "Християнство" сталося сухим місцем. "Християнство" з початку було плідним, але відпало від Бога до Диявола, і сталося цілковито пустим: "Плодовиту землю — в солянній степ, за злобу живущих там." — *Ура!* 107: 34.

¹⁸ Сі слова сильно описують як "Християнство"

сталось неплідним і що воно не приносить жадної річи для Господньої слави. Господь уже вилловив свій присуд проти "Християнства", котре стало неплідним, і також проти "лукавого слуги" або "чоловіка гріха" кляси, і вони стались немаче сіль або безплідна пустиня. Єгова послає в їх землю голод почути Слово Боже. Для таких Бог не відкриває своїх замірів, і Його пророцтв вони не розуміють. Сьогоднішні факти попирають ці заключення. Ані "Християнство" ані "лукавий слуга" кляси не мають жадного вироблення пророцтва, і вони не хочуть зробити щирого змагання зрозуміти його. "Лукавий слуга" кляси заперечує, що Господь прийшов до храму і насміхаються із сього, і вони не мають вироблення інших пророцтв котрі Господь відкриває тепер. Так і річ мається із всім духовенством "Християнства".

¹⁰ Останкові тепер дозволено бачити й оціняти замір Єгови. Підчас Світової Війни обставини останка свідків Єгови були рівнож безплідні, тому що організація Сатани переслідувала їх. Бог вивів їх із обставин цієї пустині й перемінив їх стан у радість і повний плоду. "Він обертає її пустиню в озера водисті, і суходія в жерела водні." — Пс. 107: 35.

¹¹ Вірні свідки Єгови на землі сталися жерелом Господнім з відки виходить вода життя для людей, що є прагнущі. Сьогодні земні обставини вірного останка подібні до "озера", або до прекрасних водних жерел. У сім відсвіжаючій стані живе останок тепер. "І поселяє там голодних, і закладають оселю." — Пс. 107: 36.

¹² Там перебувають ті вірні одиниці останка яко Божий знаряд котрому Він дозволив пожити основи землі. (Іса. 51: 16) Сі вірні свідки Єгови тепер перебувають у службі євангелії царства в організації Сион, і з відси вони ніколи не будуть викинуті Дияволом або його лукавими слугами. Бог поклав свою руку на них, і вони взяли собі Єгову за свою пристань і свій страх.

¹³ Вірний останок не дармує, але дальше виконує свою роботу пильно. "Засівають поля, насаджують виноградники, котрі видають овочі і плоди." (Пс. 107: 37) Сі овочі царства, котрими Бог через Ісуса Христа так щедро благословив їх, вірний останок вірно й радісно несе іншим, щоб ім'я Єгови було знає між людьми. (Мат. 21: 43) У своїм приході до храму Господь Ісус знайшов вірними тих з котрих складається "вірний слуга" кляси, будучи дальше активним в послушенстві до приказів Господних. Вони отримали блаженний привилей нести овочі царства іншим, що були введені в кошару, і сям чином число слуги кляси збільшилося. "Він благословить їх, і вони вельми розмножуються; і скота дає їм не мало." — Пс. 107: 38.

¹⁴ Се значить, що вони несли овочі царства до кляси представленої через Рут і Естер, котра почала вістки і з ласки Божої стала частю Сиону. Рут і Естер кляси були також вмієм в організації Сатани, чи то в церковній системі чи

поза системою, тому що Сатана запанував над нею і тримав її в неволі. Однак коли вона почула правду, вона прийняла її, і була приведена в Сион і в Божу велику організацію. Вірний останок дальше несе овочі царства іншим, і в сій роботі Бог "і скота дає їм не мало." "Скот — се средство для виконання Господньої роботи і представляє живі як і неживі посудини або знаряди. Ті неживі средства — се перевозові знаряди, транскрипційні машини, голосо-апарати, фонографи, і тим подібні річи для несення свідцтва правди людям, а живі річи — се Йонадаби, котрі дають поміч у несенню вістки. Вони самі слухають вістки і помагають проголошувати її. (Одкр. 22: 17) Тепер число в проголошенню слави Єгови не зменшиться але збільшиться.

¹⁵ Час великої неволі на Божий нарід був прийшов в часі Світової Війни, і пророча Псалма указує на той час. "Часамт стає їх менше, і вони хиляться від неволі, горя і нещастя." (Пс. 107: 39) Після Уповажженої Версії виглядало б, що тут є зазначений інший період неволі який прийде на останок, але інші писання вказують, що се неправда, тому що обіцяно є, що "жезло беззаконня не спочине на долі праведних". (Пс. 125: 3) Бог обіцяв, що останок буде розвиватися під провідництвом їх Учителів, Єгови і Ісуса Христа, і будуть перебувати у великім мирі й радуватися. Після іншого перекладу те слово "часами" не знаходиться в тім тексті: "Вони були принижені й стало їх менше через гнет, нещастя й смуток." (Пом.) "Вони були принижені й їх стало менше задля гнету, нещастя й смутку." (Лісар) Події, які перейшли підчас Світової Війни, пасують як раз до сього пророчого опису, і тому той текст мусить відноситися до того часу. Коли Божі люди були пригноблені, многі із них відпали, і через се число їх зменшилось. В той самий час в лінні до царства були "вбрані старші", котрі сталися беззаконними і сталися "лукавим слугою" клясою, і сі, разом з старгим і жорстоким духовенством, і також всіма проводарями "Християнства" стали на суд. Всі такі горді одиниці у писаннях є названі князями, про котрих пророцтво говорить: "Він кидає сором на князів і велить їм блукати в безлюдді." — Пс. 107: 40.

¹⁶ Вони стались подібні до відпушального козла, котрий був випроваджений в пустиню. (3 Мойс. 16: 8, 20-22) Вони тут згадали щоб порівнати їх із вірним останком. "За се як говорить Господь, Бог Ізраїлів: Я сказав був: дим твій і дим отця твого буде служити перед лицем моїм по віки; та тепер говорить Господь: не так воно буде; бо я прославлю тих, що мене будуть прославляти, а хто мене зневажає, того соромити му. Настає час, що відсічу руку твою і руку дому віття твого, так що в твоїй родині не буде старця." (1 Сам. 2: 30, 31) У тім остаточнім горі такі не знайдуть способу утечи. — Ерем. 25: 33-36.

¹⁷ Слова Ісуса відносяться до останка: "Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне." (Мат.

5:3) Вони є вбогі духом і не думають високо про себе, і цілковито зповають на Господа. Такі упокорюють себе під могутчу руку Божу, і про них написано є: "Бідного вш з нужди видвигає, і роди його, як стадо, розмножує", (Пс. 107:41) Сей текст відноситься до того часу коли вірні були випроваджені з неволи й горя підчас Світової Війни. Се було потім часі, що Бог помножив їх, т. є побільшив "вірного слугу" класу. В часі приходу Христа до храму чинити суд "вірний і розумний слуга" класу складався лише із тих, що були представлені через Мардохея і Ноему, і сі вірні одиниці мали привилей нести вість царства Руті й Естер класі, котрі також були введені в Божу родину на землі й сталися частию Божого стада під Ісусом Христом. Тепер в сих останніх часах велика громада, Йонадаби, про котрих Ісус згадує як вівці "з іншої кошари", є запрошені й взяті в "колесницю" й запроваджені в організацію або стадо Боже.

²⁷ В порівнянню, то дуже мало людей бачуть і оціняють Боже ділання взглядом Його людей в теперішнім часі, а ті що бачуть, се ті, що люблять справедливість і ненавидять беззаконність. "Щирі серцем побачать се і звеселяться, і всяка несправедливість заціпить уста свої." (Пс. 107:42) Між силами є заключені перше, ті одиниці, що були приведені під ризи справедливості, т. є. вірний останок, а пізнійше ті, що вірують в Господа Ісуса Христа і посвятилися Богу на Його службу, і виконують її радісно і з подякою. Мудрий чоловік є той, що покійно шукає знати Єгови і бути цілковито послухним Його заповідям і виконувати їх поспішно. "Хто мудрий, той замінить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господні." -- Пс. 107:43.

²⁸ Такі розумні одиниці вважають на провідництво Господне і радо сповняють Його прикази так скоро як Він почує і зрозуміє їх. Свідки Єгови взяли сей напрям; так і велика громада або Йонадаби мусять бачити і оціняти Господне провідництво до них, і вони радуються і пильно служать Єгови, "день і ніч", т. є. всякого часу. Отже 107 Псалма відкриває, що згадані в ній в'язні є найперше останок, а потім Естер і Рут громада, а відтак ті, що стають велику громаду. Сі що становлять Божу організацію, всі лучаються разом, щоби прославити й служити Єгови, тому що вони розуміють і оціняють доброту її ласку Всевишнього.

ІНШИЙ ДОКАЗ

²⁹ Єгова записав свої пророцтва в різних місцях Біблії, і коли над ними застануться разом, то можна ясно бачити, що кожде із них понирав або підтримує одно друге. У 142 Псалмі написано є, що Давид кликав до Єгови, і в молитві він сказав: "Виведи з темниці душу мою, да прославлю імя твоє! Праведні обступлять мене, коли явлю мені милість твою." (Пс. 142:7)

³⁰ Заввага: книжара в сій Псалмі звучить: "Научна пісня Давидова, як був в печері." Оче-

видно ся Псалма відноситься до часу коли Саул старався знищити Давида і Давид сховався в печері. (1 Сам. 23:24-29; 24:1-3) Та Бог випровадив Давида із тієї печері, котра була в'язницею або темницею. В той час Давид представляв Христа Ісуса, включаючи членів Його тіла, а головню членів "піг" Його котрі становлять останок Божих людей на землі. Ісус говорив про своїх членів як про своє тіло існаче вони були частию Його самого. Саул представляв товпу невірною "Християнства", включаючи "чоловіка гріха" класу, "сина погібелі", всі котрі є невірні привилею служити Єгови й Його царстві. Господь предсказав, що "Християнство", яко агенти Сатани, будуть кидати Його вірного останка у в'язницю. (Одкр. 2:10) Сі писання доказують поза всякий сумнів, що Божі вірні люди, коли знаходяться у в'язниці, тоді кличуть до Господа о визволення. Се було підчас Світової Війни коли то вірні знайшлися в стані в'язниці, і в той час пророцтво 142 Псалми відносилось до вірного останка. "Голосом моїм звиваю до Господа, голосом моїм до Господа молюся. Виллю перед ним жаль мій, вивиллю перед ним тисноту мою. Як дух мій знесміся в мене, то знав ти стежку мою. На дорозі, де ходив я, заставили тайно сіла не мене. Гляну правобіч мене, та й бачу: нема нікого, хто б пізнав мене; нема жадного притулку для мене, ніхто не дбає про душу мою. До тебе звивав я, Господи, кажучи: Ти моє прибіжище, моя доля в краї живих! Зглянься на поклик мій, бо я вельми знесміся; спаси мене від гонителів моїх, вони бо надто сильні для мене." (Пс. 142:1-6) Еремія пророк був вірний слуга Божий, і він також був ув'язнений; і в сім він представляв Божих вірних людей на землі протягом темного періоду Світової Війни. — Ерем. 32:2, 8, 12; 33:1; 37:4, 21.

³¹ Давидова молитва до Бога в сій Псалмі була: "Виведи з темниці душу мою, да прославлю імя твоє!" Бог почув його молитву і вивів Давида із неволи або в'язниці, і він був помазаний на царя Ізраїльського. Великий нозатиничний Давид, Ісус Христос, був помазаний на Царя, а опісля посаджений на престолі, в 1918 р. Він прийшов до храму чинити суд. Опісля Божі люди були введені в храм, і там вони прославляють імя Єгови і Його Царя, а їх хвалення і активність зачалися головню в році 1919. Ті що піддалися Давидові і прийняли його за свого царя, підказали їх віру в Божу обітницю дану Ізраїлеві. (1 Мойс. 49:10) За їх віру вони були почесані за праведних. "Вірний і розумний слуга" класу пережила рпнаючу пробу в храмі, сталася частию Божої організації, і була вислана Господом прославити Єгови, і тоді сповнились слова пророка на них висказані в 142 Псалмі, в семім вершійку. "Праведні обступлять мене." Ставши пильними і послухними від того часу в несенню Його вістки евангелії царства нимним, вірний слуга класу була обступлена тими, котрих представляла Рут і Естер. Сі почувли вість і були приведені під ризи справедливості, будучи зібрані до Вільного